

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 218. Ad quos gradus se extendat impedimentum legalis
cognitionis, & quamdiu duret.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73973](#)

cum communi. Cum enim Jure Civili Locis cit. supra quælibet harum cognitionum statuatur esse impedimentum dirimens, & à Jure Canonico rubr. de cognat. leg. approbata sit in communi cognatio legalis, sequitur eorum singulas constituere tale impedimentum etiam Jure Canonico. Castrop. l.c. quin & in specie species prima cognitionis legalis, nempe linea recta approbat tanquam impedimentum dirimens. c. diligere. 30. q. 3. his verbis: *Quandoque nec inter eos, qui natura, & eos, quia adoptione filii sunt, venerande Romane leges matrimonia contrahit permituntur.* Secunda species illius, nempe in linea transversa approbat & statuitur impedimentum dirimens. c. per adoptionem. ead. caus. & q. ac præcipuè c. unic. b. t. ubi: *Siqua per adoptionem mibi soror esse caperit, quandiu durat adopcio, inter me & illam nuptie consistere non possunt.* Siquidem verbum potest præposita negatione tollit potentiam, & reddit actum nullum, ut Sanch. L. 6. d. 38. n. 20. & ex eo Castrop. l. c. uti & verbum *consistere* præposita negatione indicat, nullam consistentiam aut valorem habere dictum matrimonium. Tertia vero cognitionis legalis specie, etsi nullus textus Juris Canonici, a quo impedimenta hæc statuta approbantrur, meminierit, non minus tamen ea, quam priores approbata conseretur, non tantum per hoc, quod rubrica seu titulus generalis sit, nimurum de cognitione legali, endemque de hac, quæ de dubiis aliis specimenbus sit ratio; sed etiam, quod generali confudit Ecclesia sit recepta & approbata, adeoque & inde rationem & vim habeat impedimenti dirimenti, ut Sanch. L. 7. d. 63. n. 17. Laym. Castrop. ll. cit. Pirk. b. t. n. 7. Porro hujus* impedimenti rationes eadem ab AA. adducuntur, quæ pro cognitione carnali, nempe quod adoptatus speciem debeat adoptanti reverentiam, cui non parum obstat copula carnalis, quodque adoptatus cum adoptante ejusque uxore ac filiis habitare debeat, unde facilè libidini foret locus, si matrimonia inter eos non essent interdicta. Ita ferè Castrop.

Quæst. 218. Ad quos gradus se extendat impedimentum legalis cognitionis, & quandiu duret.

1. Resp. primò: Cognatio legalis linea recta in ratione impedimenti non extendit se indiscriminatim ad omnes descendentes adoptati, ut volunt D. Thom. l.c. a. 3. Sylv. v. matrimonium. 8. q. 8. disto. 2. & alii, eò quod sic se extendat jure civili; cognatio autem inducta jure civili approbetur à Jure Canonico. Neque indiscriminatim ad gradum secundum, nempe inter adoptantem & adoptatum & hujus filios, ut Henr. argumento sumpto ab affinitate contracta ex copula illicita; cum in hoc non minus imitteret affinitatem orram ex copula licita quam illicita. Neque indiscriminatim ad gradum quartum, ut Nav. c. 22. n. 45. Tolet. L. 7. c. 4. n. 7. Ponc. L. 7. c. 41. n. 3. Valent. Tom. 4. d. 10. q. 5. p. 3. post init. argumento sumpto à cognitione carnali; eò quod licet cognatio legalis constitutatur ex similitudine ad carnalem, non tamen exinde hæc in omnibus sit mensura illius, ne alias etiam cognatio legalis, non solùm in linea recta transversa extendenda sit ad gra-

dum quartum. Ad hæc, ut Castrop. carnalis cognatio & affinitas se extendent ad quartum gradum, quia frequentissimè occurunt, cognatio vero legalis validè raro.

2. Resp. secundò: Sed dicendum intercedere rehuc impedimentum tantum inter adoptantem & adoptatum; hi enim tantum Jure Canonico exprimitur; adeoque jam etiam inter adoptantem & adoptati filios, filias, nepotes, neptes, aliósque descendentes, qui tempore adoptionis erant sub potestate primi adoptati; adoptata enim persona aliquā (ut probat l. s. paterfamilias. ff. de adopt.) centurit adoptari omnes, qui tempore adoptionis erant sub ejus potestate. Ita tenent Sanch. cit. d. 63. n. 34. Laym. n. 3. Castrop. n. 14. Pirk. n. 5. Con. d. 32. du. 3. ad init. Hinc jam subsistit matrimonium inter adoptantem & filiam adoptati, quæ post adoptionem nata, fuit extra potestatem adoptati. Castrop. l.c. Item cum filia filia adoptiva; quia mulier neminem habet in sua potestate. §. femin. inst. de adopt. Item cum quibuscumque illegitimis adoptati. Sanch. n. 35. Laym. Castrop. ll. cit. Corvar. l.c. §. 5. &c. cum illegitimis non possint esse in potestate, §. ult. inst. de nupt.

3. Resp. tertio: Durat hoc impedimentum semper, seu dirimit matrimonium, etiam soluta adoptione per mortem adoptantis, vel emancipationem adoptati. Castrop. Pirk. Laym. ll. cit. juxta l. adoptivus. & l. quin etiam. de ritu nupt.

4. Resp. quartò: Secunda species cognitionis legalis seu in linea transversa præstat impedimentum matrimonio inter adoptatum & filios naturales adoptantis, & inter nullas alias personas. Castrop. Laym. Pirk. ll. cit. Sanch. d. 63. n. 30. cum communijuxta c. unic. b. t. Proinde non extenditur ad filios adoptivos inter se; neque ad eorum parentes cum adoptante; neque ad filios adoptatos cum illegitimis adoptantis; quia, ut dictum, illegitimus non est sub patria potestate, neque solet appellari naturalis, adeoque textus cit. c. unic. solùm dicit, non posse filium adoptatum cum filio carnali, & naturali adoptantis contrahere durante patria potestate. Ita AA. cit. contra Ponc. l. c. n. 4. dum tentit, impedimentum extendere quoque se ad illegitimos. Porro perseverat hoc impedimentum tamdiu solùm, quandiu dicti filii naturales sunt sub patria potestate adoptantis, adeoque soluta hac potestate vel morte adoptantis, vel emancipatione legitima vel filii adoptivi vel naturalis cessat. Ac ita, si pater emancipet filium suum adoptivum, poterit illi filium suam naturalem legitimam dare in uxorem. Abbas, Præposit. Card. in tit. c. unic. Sanch. Ponc. Laym. Castrop. ll. cit.

5. Resp. quintò: Tertia species cognitionis legalis per modum affinitatis contracta inter uxorem adoptantis cum adoptato, & inter uxorem adoptati cum adoptante, neque ad alias personas se extendens, præstat impedimentum perpetuum, seu durans etiam soluta adoptione per mortem adoptantis, vel emancipationem adoptati; eò quod reverentia, quam adoptatus cum uxore sua debet adoptanti & illius uxori, & cui impedimentum innititur, hoc sit perpetuum, fecus ac accidit in secunda specie cognitionis legalis, Sanch. l. c. n.

24. cæterique AA. ll. cit. juxta expressum textum cit. l. adoptivus.